

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	—	28 kor.	—	fill.
Félévre	—	14	—	—
Negyedévre	—	7	—	—
Egy hónapra	—	3	—	40
Egyes szám	—	—	—	10 fill.

PESTI NAPLÓ

AFRÓHIRDETÉSEK ÁRAI

Egyes sor 3 fillér,
vastagabb betűvel 10 fillér

Hirdetések milliméter számítá-
sal, díjazás szerinti.

Megjelenik hétéfő kivételével
naponként, ünnepek után is.

Budapest, 1911.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Podmanicky-utca 12.

Szerda, április 5.

Politikai kölcsön.

Budapest, április 4.

A főváros tanácsa ma helybenhagyta és a közgyűlés is bizonyára el fogja fogadni a pénzügyi bizottságnak azt a javaslatát, hogy a főváros a százmilliók kölcsönt a Credit Lyonnaisvel szövetkezett pénzügyintézeteknél vegye fel. Ezzel a határozattal nemcsak a főváros, de az ország pénzügyeire nézve is igen jelentős fordulat állott be, mert feltehető, hogy az a bántó ridegség, amelylyel Franciaország pénzügyi körei politikai okokból eddig minden magyar pénzügyi ajánlatot fogadtak, mégis csak enyhülni fog. Mikor tavaly a koalíciós kormány részéről kezdeményezett állami kölcsöntárgyalások folytak Párisban, a politikai érdek olyan szégyenteljes feltételeket szabott, amelyeket lehetetlen volt elfogadni és ha akkor, persze szintén csak politikai érdekből, Németország nem jön a segítségünkre, Magyarország egy világra szóló pénzügyi fiaskó szomorú jövele lett volna.

Most azonban, úgy látszik, más felfogás kezd a francia politikai és pénzügyi körökben tért foglalni. A tőke ugyan első sorban csak azt szokta nézni, hogy hol vár rá a legtöbb haszon, de a francia tőke emellett különös érzékenységgel ügyel a politikai szempontokra és amily könnyűséggel és örömmel adott milliárdokat a kulturájától és szabad felfogásától oly messze eső

Oroszországnak, oly ridegséggel zárkózott el a szellemileg hozzá közelebb álló országoktól, ha azok politikailag más utakon jártak. Az a merev visszautasítás, amelyben Magyarország tavaly Párisban részesült, nagyon alkalmas volt arra, hogy a németbarát irányzat mellett csinálhassanak hangulatot Magyarországon és a kormány, mint emlékezünk rá, nagyon is bőségesen élt ezzel az alkalommal és ugyancsak osztogatta a hála és az elismerés koszorúit a nagy-lelkű Németországnak.

Ugy hisszük, hogy ez a nagy németömjenezés nem nagyon tetszhetett a franciáknak és amikor a Credit Lyonnais csoportja azon volt, hogy ajánlatot tesz Budapestnek, és, mint hazafias vállalkozás, tudatta a szándékát a francia pénzügyminiszterrel, ez a pénzügyminiszter gondolhatott a tavalyi visszautasítás politikai következményeire és nemcsak beleegyezését, de azt a biztatást is adhatta utravalóul a francia küldötteknek, hogy jöjjenek ide közénk a pénzüggel és iparkodjanak összecsomozni azokat a kötelekeket, amelyek tavaly óta nagyon is meglazultak. És nincs benne kétség, hogy ez sikerült is és a francia, és tegyük hozzá, a kimeríthetlen francia pénzügyforrások ezúttal talán bőségesebben fognak bugyogni a mi nagyon is üres pénztárainkba.

Örvendünk tehát, hogy ez így történt. Örvendünk annál is inkább, mert a mi vezető pénzügyintézetünk bántó ma-

gatartása után igazán nagy jelentősége van annak, hogy a külföld jobban bizott az ország fővárosában és jobb feltételek mellett kínált kölcsönt, mint ezt a nagy bankok tették. És ha az egyik bank közbelépése folytán, nem támad heves verseny az intézetek között, akkor már rég meg van kötve a kölcsön úgy, amint ezt a bankok első ajánlata körülírta. Mit mondjon rólunk a külföld, hogyan legyen bizalma hozzánk, hogyan vásárolja a papírjainkat, ha azt látja, hogy a saját vezető pénzügyintézetünk csak annyira taksálják az ország első városát, mintha a Balkánon volna.

A nagy pénzügyintézetek ebben az ügyben tulságosan kapzsi magatartást tanúsítottak és kartellszerű összebeszélésükkel bele akarták kényszeríteni a fővárost egy olyan kölcsön megkötésébe, amely nemcsak a főváros, hanem az ország pénzügyi érdekeit is igen súlyosan érintette volna. Alapos leckét kaptak és ezt meg is érdemelték. Elestek a zsiros üzlettől és átengedték a teret egy olyan csoportnak, amelylyel — ha ez is úgy akarja — többé igazán nem vehetik fel a versenyt. Ez azonban az ő bajuk. De kérdjük, hol az a nagy hazafiasság, amelyet ezeknek az intézeteknek az igazgatói szoktak mindig hangoztatni, ha érdemeik jutalmazását követelik és hol van a közérdeknek az a megbecsülése, amely szerte a világon mindenütt első sorban az ilyen nagy

2 Budapest, szerda

intézeteknek volna a kötelessége? Ezuttal semmit sem láttunk belőle és a közvélemény helyes érzékére vall, hogy örömmel hallotta a Credit Lyonnais előtérbe nyomulását akkor, mikor a saját intézeteink részéről megszegyenítő ajánlattal próbálkoztak sarokba szorítani a fővárost.
